

Τη στιγμή που ο Θεός μας λείπει, που είναι σιωπηλός, τότε αρχίζει η προσευχή. Και όχι όταν εμείς έχουμε πολλά, αλλά όταν λέμε στον Θεό: “Δεν μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα.

Γιατί είσαι τόσο σκληρός, τόσο σιωπηλός;” Αυτή η γνώση την οποία πρέπει να βρούμε είναι εκείνη που θα μας κάνει μέχρι το σημείο όπου βρισκόμαστε στην παρουσία Του.

Αν ακούσουμε προσωπικά αυτό που η καρδιά μας γνωρίζει για την αγάπη και την ελπίδα και αν δεν φοβόμαστε την απελπισία, τότε θα καταλάβουμε ότι η νίκη βρίσκεται πάντοτε στην αντίθετη πλευρά της απελπισίας.

Αυτή ακριβώς τη στιγμή υπάρχει στην καρδιά νοσταλγία για τον Θεό τον ίδιο και όχι για τα δώρα Του.

(Απ’το βιβλίο “Μάθε να προσεύχεσαι” του αρχιεπισκόπου Anthony Bloom)

Πηγή: aoratigonia.blogspot.gr